

[Christophersen.]

ligt at regne med en begrænsning af omkostningsstigningerne i det omfang, som også hr. Per Hækkerup var inde på, på 3-4 pct.

Men det er klart, at forslaget, vi diskuterer i dag, naturligvis også har en sammenhæng med de øvrige forslag, som de 4 partier er blevet enige om, først og fremmest fordi forslaget om en omkostningsdæmpende ydelse i sig selv indeholder visse efterspørgselsfremmende virkninger. Det er klart, at hvis det er sådan, at virksomhederne ikke forhøjer deres priser, fordi de kan modregne denne ydelse, men folk til gengæld får udbetalt de fulde 3 dyrtidsportioner, ja, så kommer der en stærkere stimulans af efterspørgslen, end hvis priserne var steget. Derfor er der behov for ved siden af forslaget her at gennemføre en finanspolitisk stramning, og dér er første led de besparelsesforslag, de 4 partier er blevet enige om.

Vel, venstre havde gerne set, at det var blevet mere. Når man ser på forslagets nuværende udformning, stod der tilbage af regeringens spareplan 2,4 mia kr. Dér ville vi gerne være nået op, men det er jo sådan, når man indgår et forlig mellem 4 partier, der har vidt forskellig opfattelse af, hvor meget man kan spare, ja, så må man acceptere, hvad man kan nå frem til, hvis det i øvrigt er rimeligt og velbegrundet, og det synes vi en spareramme på 1,6 mia kr. er.

Konsekvensen er selvfølgelig, at man derudover så må foretage en binding af efterspørgselsmidler, og dér har vi valgt at foreslå en bunden opsparring. Jeg skal ikke ved denne lejlighed knytte mange kommentarer til det, det bliver der nok senere lejlighed til.

Jeg skal blot til sidst understrege en enkelt ting. Sådan som det også fremgår af betænkningen, er det, som vi i dag behandler, og de forslag, der er knyttet hertil, kun den første del af den samlede sanering af dansk økonomi, der er behov for. Jeg vil godt understrege det, som de 4 partier i betænkningen er enige om, at nu bør vi snarest muligt og allerede i indeværende folketingssamling tage fat på arbejdet med en dybtgående udgiftsreform, der kan bane vejen også for en skatteomlægning og for en mærkbar sænkning af indkomstskattetrykket hurtigst muligt.

Dahlggaard (RV):

Ved første behandling gav jeg på mit partis vegne tilsagn om velvilighed ved den tekniske behandling af lovforslaget om omkostningsdæmpende ydelse. Jeg tilføjede, at mit parti var kritisk over for lovforslagets forudsætninger, altså den økonomiske politik, som forslaget er et led i. Endvidere gav jeg udtryk for, at det radikale venstre ved forhandlingerne i udvalget, og hvis det måtte vise sig muligt og praktisk også ved forhandlinger uden for udvalget, ville prøve at opnå bedre overensstemmelse mellem den økonomiske politik, der nu lægges op til, og det radikale venstres synspunkter. I denne forbindelse pegede jeg særlig på, at vi ønskede forslaget om en bunden opsparring forladt og erstattet af videregående besparelser i statens udgifter.

Denne linje har vi så fulgt op i de dage, der er gået siden første behandling, men vi har ikke opnået, at vore synspunkter i synderlig grad er kommet til at præge det samlede resultat, som nu foreligger i form af et mere omfattende forlig mellem socialdemokratiet og venstre tiltrådt af kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne.

Dette forlig indeholder ting, som vi kan være enige i; det indeholder også ting, som vi er uenige i, men som vi kunne have tiltrådt, hvis det skete som led i et samarbejdsresultat, der også bar præg af vore synspunkter. Dette er imidlertid ikke tilfældet, og særlig er som nævnt den bundne opsparring opretholdt, og de offentlige besparelser er blevet for små.

Derfor kan vi ikke medvirke til den politik, der er tale om, og vi kan heller ikke medvirke ved gennemførelsen af det lovforslag, som i dag er til anden behandling.

Om ændringsforslagene til lovforslaget om omkostningsdæmpende ydelse skal jeg blot sige, at disse ændringsforslag har vi ikke noget imod, og vi har også i udvalget og i udvalgsbetænkningen tiltrådt dem.

Det forekommer mig, at arbejdsministeren i skyndingen er kommet til at gøre handelsministeriet til ressortministerium for realkreditinstitutterne. Jeg henviser til ændringsforslaget til § 2. Det er vist en svips, men en af dem, som ikke skal tillægges større betydning.

Lovforslaget om udbyttebegrænsning